

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 1248-25
(ערר חרבות ברזל)

לפני כבוד חברי הוועדה:
עדי ליאב, עו"ד - יו"ר
אריאל ז'יטניצקי, רו"ח ועו"ד - חבר

העוררת: ח"ב ע. מ. כ. לפתוח וצנרת בע"מ, מס' 511577223
ע"י ב"כ עו"ד היא סלימאן

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. לפנינו בקשת העוררת להארכת מועד להגשת ערר על החלטת רשות המסים בהשגה שהגישה בעניין תביעה לפיצויי הוצאות מזכות בהתאם לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א-1961 (כנוסחו בהתאם להוראת השעה; להלן- **החוק**).
2. תביעת העוררת הוגשה ביום 27.1.2024 וזאת בגין תקופת הזכאות נובמבר-דצמבר, והחלטת המשיבה בה התקבלה ביום 14.4.2024.
3. ביום 7.7.2024 ומכאן באיחור של 24 ימים מהמועד האחרון שנקבע לצורך כך בחוק, הגישה העוררת השגה על החלטה זאת, שאותה דחתה המשיבה על הסף ביום 22.12.2024 וזאת מפאת איחור בהגשתה (להלן- **ההחלטה בהשגה**).
4. ביום 24.2.2025, אף זאת באיחור של 4 ימים מעבר למועד שנקבע לכך בחוק ומבלי שמצוין בבקשה כי זו מוגשת באיחור, הגישה העוררת בקשה להארכת מועד להגשתו של ערר על ההחלטה בהשגה.
5. בבקשתה מציינת העוררת כי ההחלטה בהשגה נשלחה אל מנהל החשבונות שלה; כי רק ביום 3.1.2025 קיבלה באת כוחה את הייצוג בתיק; וכי בין התאריכים 24.1.25 ועד 4.2.25 עברה באת כוחה טיפולים רפואיים אשר מנעו ממנה לטפל בתיק.
6. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, יש לדחותה מאחר שהן ההשגה והן הערר הוגשו באיחור וללא התייחסות להגשתם לאחר המועד האחרון הקבוע לכך. עוד מציינת המשיבה כי ההחלטה בהשגה נשלחה אל מייצג העוררת מאחר שהוא היה זה שהגיש את בקשת

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

המענק עבודה, וכי אישורי המחלה שצירפה נציגת העוררת הסתיימו ביום 4.2.2025. כאשר המועד האחרון להגשת הערר היה 20.2.2025, כך שהיה לה די והותר זמן להגיש בקשת ארכה במסגרת הזמנים.

7. סעיף 38(ב) לחוק קובע כך:

”על החלטה בהשגה לפי סעיף קטן (א) ניתן לערור לפני ועדת ערר כאמור בסעיף 38טו, בתוך 60 ימים מיום שנמסרה לעורר ההחלטה, בצירוף הודעה על זכות הערר ועל המועד להגשתו.”

8. בהתאם לתקנה 6(ג) לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התשפ”א-2020 החלות בענייננו, ניתן להאריך את המועד האחרון להגשת הערר ”מטעמים מיוחדים שיירשמו”.

9. הלכה היא כי המועד הקבוע בחוק להגשת ערר משקף את האיזון הראוי בין זכות הגישה לערכאות לבין אינטרסים אחרים כגון אינטרס סופיות הדיון, עיקרון השוויון ואינטרס ההסתמכות של הצדדים (ר' למשל: ע”מ 46275-04-22 אל הואשלה נ’ מס הכנסה (ניתן ביום 15.06.2022); רע”א 3776/16 גנים נ’ רחל, פסקה י’ (ניתן ביום 15.08.2016); רע”א 4474/13 אסולין נ’ מדינת ישראל, פסקה ט’ (ניתן ביום 20.8.13)).

10. ככלל, בתי המשפט נוטים להיענות לבקשות ארכה כאשר הסיבות אשר הובילו לאיחור לא היו בשליטתו של המבקש. נקבע כי ”טעמים מיוחדים” נועדו לסלול את דרכו של בעל דין ולפתוח בפניו את שערי בית המשפט מקום בו סוכלה כוונתו לפתוח בהליך, וזאת בשל אירועים מחוץ לשליטתו הרגילה או בשל תקלות שלא יכול היה להיערך אליהן מראש.

11. לצד זאת, נקבע בפסיקת בית המשפט העליון כי במקרים שבהם מדובר בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור על החלטתה של רשות מנהלית בהליך סוציאלי ניתן להקל בפרשנות הטעמים המיוחדים במקרים המתאימים, לאור מטרתם של הליכים אלו לכתחילה להטיב את מצבם של הזכאים לכך באמצעות מתן הטבות או תגמולים (בר”מ 6094/13 מדהנה נ’ המשרד לקליטת עליה, פס’ 11 (ניתן ביום 10.12.2013)).

12. במקרה שלפנינו נפתח הערר דן באיחור של 4 ימים ומכאן שהאיחור הוא מצומצם למדי. במרבית המקרים אין באיחור זה של מספר ימים כדי להביא לדחיית בקשת הארכה, אלא שהנסיבות הנוספות שבמקרה דן מובילות אותנו למסקנה כי אין מקום להאריך את המועד האחרון כפי שמבקשת העוררת.

13. כעולה מהסברי העוררת, היא קיבלה את החלטת המשיבה בהשגה (22.4.24) בדוא”ל של מנהל החשבונות שלה וזאת ביום 24.12.24. מספר ימים לאחר מכן, ביום 3.1.25, העבירה את הטיפול בעניין אל באת כוחה אשר עברה טיפולים רפואיים במהלך כעשרה ימים נוספים שהסתיימו ביום 4.2.25 והותירו בידי העוררת 20 ימים נוספים להגשת הערר (או בקשה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

להארכת מועד להגשתו). חרף האמור, הערר לא הוגש במהלכם והעוררת נמנעה מסיבותיה להסביר מה קרה באותם ימים אשר מנע ממנה להגיש במהלכם את הערר או לכל הפחות בקשת ארכה להגשתו.

14. כמו כן יש להביא בחשבון כי בנוסף לאיחור העוררת בפתיחת הערר דן, גם ההשגה הוגשה באיחור של 24 ימים וזאת מבלי שהעוררת מתייחסת בכתב הערר לאיחור זה. איחורים חוזרים ונשנים מצד העוררת, ללא הסברים מניחים את הדעת, מעידים על חוסר הקפדה על המועדים הקבועים בחוק וגם לכך משקל בענייננו.

15. לבסוף, ודומה כי כאן העיקר, נציין כי סיכויי הערר לגוף העניין נמוכים ביותר, כך שאין הצדקה ליתן את הארכה המבוקשת.

16. בחוק מוגדר "קבלן ביצוע" כך:

"קבלן ביצוע" – קבלן לעבודות הנדסה בנאיות, כהגדרתו בחוק רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות, התשכ"ט-1969, הרשום בפנקס, כמשמעותו באותו חוק; ובלבד שאם במסגרת עיסוקו הוא מבצע מכירת זכויות במקרקעין, כהגדרתה בפסקה (7) להגדרה "ניזוק" – החלק של עסקו שבו אינו מבצע מכירת זכויות במקרקעין כאמור; "

כאשר בחוק רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות, התשכ"ט-1969 (להלן - חוק רישום קבלנים) נקבע כי:

"קבלן לעבודות הנדסה בנאיות" – מי שמקבל על עצמו עבודות אלה למען אחר, לרבות מי שמבצע עבודות כאמור על קרקע שבבעלותו או ברשותו לשם מכירה או השכרה; "

17. עבור ניזוק העונה להגדרה האמורה, מוגדרות תקופות בסיס ותקופת זכאות ייחודיות וזאת בשונה מניזוק "רגיל" (ס"ק 4 להגדרה "מחזור העסקאות הקובע לעניין תקופת הבסיס" שבסעיף 38 לחוק; תקנה 2(1)(ד)3 לתקנות מס רכוש וקרן פיצויים (הארכת התקופה הקובעת וקביעת תיאומים), התשפ"ד-2024)).

18. כעולה מתדפיס שצירפה המשיבה רשומה העוררת בפנקס הקבלנים לעבודות הנדסה בנאיות כהגדרתו בחוק רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות, התשכ"ט-1969. העוררת איננה טוענת שאינה מקבלת על עצמה עבודות הנדסה בנאיות או שאינה רשומה בפנקס כהגדרתם בחוק רישום קבלנים, אלא שהיא מפנה אל הסיפא להגדרה "קבלן ביצוע" בחוק וטוענת כי מאחר שהיא אינה עוסקת במכירת זכויות במקרקעין ומאחר ועבודותיה מבוצעות בפועל על ידי קבלן משנה, היא אינה עונה להגדרה זאת.

19. אלא שבניגוד לעמדה זאת, הגדרתו של קבלן ביצוע מצויה ברישא להגדרה ואילו הסיפא אליה מפנה העוררת מתייחסת לקבלני ביצוע שלהם גם פעילות למכירת זכויות במקרקעין.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

במילים אחרות, ניזוק יכול להיחשב כקבלן ביצוע אף אם אינו מוכר זכויות במקרקעין (כמו העוררת), אלא שאם הוא מקיים גם פעילות למכירת זכויות כאמור הרי שפעילות זאת מוחרגת ממחזוריו לצורך בחינת זכאותו לפיצויים וחישובם. מעבר לצורך ניתן להפנות בעניין זה לדיונים שהתקיימו בוועדת הכספים של הכנסת בעת חקיקת החוק:

”אסף וקסלר: שנייה לענייני נוסח - נקודה אחרונה, יש קבלנים שיש להם פעילות יזום. יזמים לא נכנסים למתווה הזה. קבלנים שיש להם פעילות יזום היא תוכר ותפוצה רק בגין הפעילות הקבלנית שלהם, בגין פעילות הביצוע בפועל. מי שהוא יזם בהתחדשות עירונית, אם הוא קבלן שרשום בפנקס בקבלנים של משרד השיכון ויש לו - אם הפעילות שלו יזמית בלבד - לא נכלל במתווה. (פרוטוקול ישיבה מס' 239 של ועדת הכספים, הכנסת ה-25, 11.11.2023)

ובהמשך:

”ראול סרוגו: מבקש הערה לפרוטוקול כי זה הסיכום שהגענו עם אסף, יש פה בעייתיות מסוימת בקבלן שמבצע שהוא גם יזם. מחזור העסקאות שלו יזמות, התמורה שהוא מקבל ממכירת הדירות. לכן יש לעשות הבחנה בין המחזור שלו לבין החלק הביצועי מתוך המחזור שלו. ההבחנה הזו תיעשה בהוראות הביצוע, ויש הסכמה על זה. לכן חשוב שזה יירשם לפרוטוקול. אמיר דהן: לעסקים האלה יש מרכזי רווח שונים. ממה שאני יודע, לכל מבנה יש מרכז רווח בנפרד ולמכירות יש בנפרד. יצטרכו לעשות את הפרדה. ראול סרוגו: המייצג הוא זה שייתן דוח מסודר לגבי המרכיב של הביצוע בלבד בלי היזמות. לצורך העניין, נגיד שלאותו יזם יש משרד מכירות, הוצאות משרד המכירות לא יוכרו. כנ”ל לגבי משכורות לאנשי מכירות כי זה צד של הצד היזמי אבל כל הצד הקבלני יוכר במלואו לפי המייצג.” (שם, עמ' 17).

20. על רקע האמור ניתן לראות כי הסברי העוררת ולפיהם אין לה פעילות למכירת זכויות במקרקעין אינם משנים את עצם היותה קבלן ביצוע. כמו כן, בהתאם להגדרה ”קבלן לעבודות הנדסה בנאיות” שבחוק הרישום, אין משמעות לשאלה האם העוררת ביצעה בפועל את העבודה בעצמה או באמצעות אחר ודי בכך שלקחה על עצמה את ביצועה כדי שתיפול תחת הגדרה זאת. מאחר ואלו היו טענותיה היחידות של העוררת כנגד החלטת המשיבה לגוף העניין, ניתן גם לקבוע כבר עתה כי סיכויי טענתה זאת להתקבל נמוכים.

21. מאחר שהארכת מועד להגשת ערר היא בבחינת חריג לעקרון סופיות הדיון, תינתן הארכה רק באותם מקרים בהם נמצאת הצדקה לכך. כאשר מתחוויר כבר במעמד הגשת הבקשה כי סיכויי הערר לגופו כה נמוכים, אין למעשה טעם בהענקת הארכה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

22. במקרה שלפנינו, על אף שהערר הוגש באיחור קצר של מספר ימים, לא ניתן לאיחור זה הסבר מניח את הדעת, ובנוסף לכך הוא התלווה לאיחור קודם (ממושך יותר) בהגשת ההשגה. לנוכח האמור ובהתחשב בכך שסיכויי הערר לגופו הם כאמור נמוכים ביותר, הגענו כאמור למסקנה כי יש לדחות את בקשת הארכה, וכך אנו מורים.

סוף דבר

23. בקשת העוררת לארכה להגשת הערר **נדחית בזאת**.

24. לפני משורת הדין ובהתחשב בכך שלא התקיים דיון בהליך, אין צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, י"ד אייר תשפ"ה, 12/05/2025, בהעדר הצדדים.

1248-25

אריאל ז'יטניצקי, רו"ח ועו"ד
חבר הוועדה

עדי ליאב, עו"ד
יו"ר הוועדה